

[Udenrigsministeren]

melser om udøvelse af bestemte erhverv. Der henvises f.eks. til Rådets direktiver af 1975 og 1977 vedrørende læger og sygeplejersker. Selv om undervisningspolitik som sådan ikke er omfattet af traktaten, udelukker det ikke, at der inden for rammerne af traktatens art. 123-128 (Den europæiske Socialfond) ydes støtte til visse erhvervsuddannelser, herunder i Grønland.

Eksemplet viser, at man ikke kan tage stilling til spørgsmålet om hjemmel uden at have et nærmere kendskab til indholdet af retsfor skrifterne.

Det forekommer i øvrigt ikke sandsynligt, at der ville kunne udstedes bindende regler vedrørende lejelovgivning, boligstøtte og boligforvaltning, direkte personlige skatter, jagt og landsplanlægning.

Det understreges for god ordens skyld, at det i langt de fleste – og i alle de vigtigste – tilfælde er Ministerrådet, som fastsætter bindende regler.

Spm. nr. 147

Til *ministeren for offentlige arbejder* (1/2 82) af:

Flemming Jensen (KF):

»Vil ministeren – eventuelt ved et forslag til lovændring – sikre, at planerne for et fælles antenneanlæg for Ishøj, Vallensbæk og Glostrup kommuner kan gennemføres som omtalt i Politiken 31. januar 1982?«

Begrundelse

Ifølge Politiken fra 31. januar har post- og telegrafvæsenet meddelt Ishøj, Vallensbæk og Glostrup kommuner, at man ikke må tilslutte sig Ishøj kommunes parabolantenne. Man henviser til ophavsretlige problemer, hvilket er uforståeligt for kommunerne, når man ved denne plan dels kan slippe af med de mange individuelle antenner, dels kan gennemføre projektet relativt billigt for forbrugerne.

Ishøjs socialdemokratiske borgmester, Per Madsen, kalder det en barnepigementalitet, samtidig med at han advarer mod det monopol, han kalder en uheldig ting, hvis afskaffelse kun vil betyde tab for, hvad han ifølge Politiken kalder de såkaldte kulturpersonligheder.

Besvarelse (12/2 82):

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

Reglen om kun at give tilladelse til fællesantenneanlæg, der er beliggende inden for én kommunes grænser, har været fulgt som fast administrativ praksis i mere end 10 år og fremgår nu af ministeriet for offentlige arbejders bekendtgørelse om fællesantenneanlæg. Afgrænsningen, der er fastsat efter samråd med ministeriet for kulturelle anliggender, er givet dels af mediepolitiske grunde, dels for at sikre, at der ikke ved en videregående transport af udenlandske programmer sker en krænkelse af ophavsrettigheder. I bemærkningerne til forslaget om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (gennemført som lov nr. 249 af 27. maj 1981) blev det da også understreget, at der som hidtil og indtil videre må påregnes en afgrænsning af fællesantenneanlæggenes geografiske udstrækning.

Jeg er opmærksom på, at begrænsningen i visse tilfælde kan forekomme mindre rimelig ud fra en rent teknisk synsvinkel, og jeg har derfor taget spørgsmålet op til overvejelse med ministeren for kulturelle anliggender.

Spm. nr. 148

Til *undervisningsministeren* (1/2 82) af:

Inge Krogh (KrF):

»Vil ministeren drage omsorg for, at undervisningen og uddannelsen af socialpædagoger, der skal arbejde på institutioner med åndssvage, tages op til revision?«

Begrundelse

Fra 1959 til midt i 1970erne skete uddannelsen af omsorgspersonale ved åndssvageforsorgen ved forsorgscentre og ved kursus på personalehøjskolen i København. Nu er uddannelsen fælles for alle socialpædagoger. Ofte begynder uddannede socialpædagoger på institutioner med åndssvage uden at kende noget til de klienter, de skal arbejde med. Det må anses som en mangel, og det har da også ved seruminstittuttets rapport fra Sundbyvang vist sig, at der var mangler f.eks. i uddannelsen om hygiejne.

Besvarelse (10/2 82):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):